

769 626/C

M E M O R I A N U M

A Magyarországi Központi Munkástanács négyen átértelmezteti a súlyos felelősséget, amely hazánk jelenlegi állapotában rád nehezedik.

Bizalmukat egy alapvető dolgos népi demokratikusan választott meg. Hosszúak voltak a munkások és vidéki ipari központok küldöttei is.

Mi azt akarjuk, amit a magyar dolgozók és az egész magyar nép: jólétet, a magyar munkások és parasztok között.

Tudjuk, hogy ennek megteremtésére és biztosítására legfőbb erő a magyar munkásoké.

Annak érdekében munkát és békét kibontakoztatni akarunk kezdetektől fogva. Tárgyalásokat kezdeményeztünk Kádár Jánossal Magyarország Minisztertanácsának elnökével. Közben őlesen elutasítottuk magunkat mindenképp, aki a rend megsemmisítésével, fegyveres akciókra, vagy terror cselekményekre buzdította a magyar népet.

Hogyan kell állapítanunk, hogy tárgyalásaink nem jártak a kívánt eredménnyel. Miközben az üzemekben az egész ország területén a munkát a beépített bizó dolgozókkal nagyobb és erősebben felvettük, ugyanakkor a legkülönbözőbb helyekről állandó provokációk történtek, melyek időnként egy-egy területen a munka megsemmisítéséhez vezettek.

És gondoltuk és hittük, hogy a törvényes rend a munka felvétele nyomán egyre inkább helyre áll, s a gyárak, bányák és intézmények munkástanácsainak lesz ereje ahhoz, hogy bármilyen oldalról jövő provokációt megállítsanak. Elnyomásos fájdalommal állapítjuk meg, hogy a valóságban nem ez történt.

Kádár János miniszterelnök véleményünk a szünt, erőszakkal vezette arra, hogy az életet is egész országban normális mederbe terelje. Ugyanakkor azonban úgy látjuk nincs ereje ahhoz, hogy a kibontakoztató ma is ott lévő és a magyar munkások által annyira gyűlölt egyes személyeket eltávolítsa. Ezek a személyek helytelenül tájékoztatták és a magyar nép szeretetéből és hangulatáról. Ezek a személyek tették, hogy a karhatalmi szervekben helyenként a kultúrát kompromittált személyek kerüljenek be. Ezek akadályozták felülről az államgépzetet megfizetését. Ezek kárják el az utat az előtt, hogy a kormányban lévő egyes jószándéku emberek és a magyar nép tisztább tömege megállítsa a kibontakozás káros útját.

Tudjuk jól, hogy a szabad választások során ezek a kompromittált személyek a vezető helyekről a jövőben távozni kénytelenek. Az események nemcsak azonban a mai napig ezt eredményezték, hogy a magyar nép ebbe a kibontakozásba vetett bizalmát elvesztette.

Ezt látjuk, hogy a kormány Kádár János miniszterelnök kijelentései ellenére hatásmát nem a munkástanácsokra építi, amelyek végső kifejlődésükben négy és felemlített magyar dolgozó képviselőinek, majd, hanem éppen ezekben a hetekben egyre inkább előtérbe kerülnek a Kádár János-Gerő rendszer lévitésű személyek.

A Magyarországi Központi Munkástanács mindenkor vállalja a felelősséget intézkedéseiről, kiadványairól, amelyek aláírással kerültek az újságokba. Mégis azt látjuk, hogy azok a munkástanács elnökök és tagok, akik tájékoztatóikat sokszorosítják és terjesztik, gyakran letartóztatásba kerülnek.

R 2

Sok helyen megtilkák a kerületi, vagy megyei munkástanácsok összehívását vált rá eset, hogy fegyveres erővel megakadályozták, vagy felszabták a munkástanácsok ilyen békés értekezleteit, amelyek éppen a munka felvételét, gazdasági feledetek megoldását, prevenciók elleni fellépését szolgálták volna.

Öde jutottunk, hogy a karhatalmi szervek különböző, gyakran alá nem támasztott és minden elözet nélkülözö feljelentéseket a munkástanácsok elnökeit, vagy tagjait, éjjel vizsgálat, vagy meghallgatás nélkül a lakásukról hurcolják el. Előfordult olyan eset is, hogy egy ilyen belje munkástanácsát letartoztatták.

Meggyártás, hogy egy vált igazgató szabályszerü, a miniszterhez döntésre megküldött felfüggesztése ügyében a gyár munkástanácsának elnökét a kerületi Rendörkapitányságra rendelték.

Az ilyen tulkepdések ellen és az ilyen jelenségek ellen a lehetározottabban tiltkozunk és követeljük, hogy ezek alkövetőit minden esetben ténylegesen vonják felelősségre.

Az a látszat, hogy a munkástanácsok ellen szervezettnek tűnő hajszó indult az egész ország területén.

Ha ezek a jelenségek tovább folyak elveszítjük az egyetlen reális lehetőséget a rend helyreállítására és a normális élet megteremtésére. Ha ezek a jelenségek tovább folyak a munkásság végképp elveszik és a prevenciókat irányítókat elérük a céljukat, hogy a munkáseosztályt végképp a kormány ellen fordítsák. Ennek a vége általános, országos sztrájk, véreztás és újabb nemzeti tragédia lesz.

Aki ne ebben az országban nem akar a magyar munkáseosztállyal és annak megválasztott munkástanácsaira támaszkodni, aki szervezett hajszát indít a munkástanácsok ellen, ilyen hajszában követségük, vagy ilyen hajszát hallgatólagosan eltúr, bünt követ el a magyar munkáseosztály és az egész magyar nép ellen.

Nekünk elég vált a vérből és a pusztulágból. Nincs idő erre, hogy a mestani események fölött mejd a történelmi intélkezésen. Nem lehet vitás a jelen pillanatban sem, hogy az ország tulnyomó többségét a munkástanácsok, a rehasosen megálskuló paraszt-tanácsok és a magyar értelmiség forradalmi tanácsai képviselik.

Felszólitunk minden becsülotes, magyar embert, elsősorban Kádár Jánost a magyar Népköztársaság elnökét, hogy az egymást hezoló eseményeknek szemmel vessen gátat. Az idő halasztást nem túr.

Értsek meg mindenki, hogy a magyar nép békében akar élni szomszédával, elsősorban a Szovjetunióval és a világ összes népével. Értsek meg azt is, hogy aki a szocializmust békésen építeni akaró tisztilló magyar ember problémáit nem látja, jogos és reális politikai és gazdasági kívánságait figyelmen kívül hagyja, aki azon mesterkedik, hogy az új szocialista munkáspártot szünes helyen a vált Rákosi-Gerő rendszer gyilkölt székértelölő szervezzék és ilyen formán az új munkáspártot, már megszületésükkor szembéállítsák a magyar néppel, nem más, mint politikai klendör.

A Nagybudapesti Központi Munkástanács a mai napon végző erőfeszítéseket tesz, hogy mindezekre felhívja a Kormány figyelmét és megaitolja a közöbön álló katasztrófát. Páradosásaink nem jártak sikerrel. Ezért a ma esti teljes ülésén az alábbi határozatokat hozta:

- 1./ Ezt a memorandumot holnap december 7-én minden üzemben az összes munkások előtt ismertetni kell.
- 2./ a kormány holnap, december 7-én folytasson tárgyalást a Nagybudapesti Központi Munkástanáccsal.
- 3./ A kormány holnap, december 7-én 20 órakor a magyar rádióban a tárgyalt összes kérdésekről határozott álláspontját közölje.

Budapest, 1956. december 6.

Nagybudapesti Központi Munkástanács

